

Babica moja . . .

Bledolična, srebrokodra,
Ljubezniva, sila modra
Bila babica je moja.

Mene je tako ljubila!
Vedno kaj mi je kupila
Moja babica predobra.

Negovala, pestovala,
Kakor angelj me čuvala
Vedno babica je moja.

Kodre temne mi gladila,
In ljubeče govorila
Babica mi je o Bogu;

O Miklavžu, o svetnikih,
O spasiteljih velikih
Moja babica je znala.

Rada jaz sem jo imela,
Saj najbolj me je umela
Babica predobra moja.

Dolgo let jo krije tmina,
Tiha zemeljska globina,
Jaz pa sem ostala sama.

Ljudmila Modičeva.

Iz zaklada naših pregovorov.

7. Vsak je sam svoje sreče kovač.

Pomen tega pregovora je: kdor je srečen, si je sam pridobil svojo srečo; kdor pa je nesrečen, je tudi sam zakrivil svojo nesrečo.

Da to resnico lažje spoznamo in priznamo, moramo prav razložiti. Sreča je dvojna: z u n a n j a in z n o t r a n j a. Zunanji sreči so podlaga naravne ugodnosti: zadostno premoženje, častna služba, družinsko blagostanje, ljubo zdravje, dobri sosedje, plemeniti prijatelji in tovariši itd. Te ugodnosti so seveda večkrat slučajne, torej ne vselej v naši oblasti. Vendar se mora reči, da človek, kateri je bil od mladih nog moder ter priden in vsestransko pošten, si navadno zagotovi tudi zunanje ugodno stanje. Saj pravi že naš Vodnik:

Sreča te išče, um ti je dan,
Najdel jo boš, ak' nisi zaspan.

Notranja sreča, t. j. srčna zadovoljnost, dušni mir, se seveda najlažje pridobi in ohrani, ako je v zvezi z zunanjimi ugodnostmi; a zgodovina in izkušnja pa uči, da je bilo in je premnogo ljudij v srcu zadovoljnih in srečnih, četudi brez zunanje sreče, obratno pa tudi veliko v srcu nesrečnih v kljub vsej zunanji sreči. Ker bivamo v solzni dolini, moramo biti pripravljene na razne nezgode in se zgodaj privaditi tudi neprijetnih rečij. Blagor mu, kdor se je naučil tako junaško premagovati samega sebe, da celo z radostnim srcem prenaša bridkosti in težave zemeljskega življenja, ker vé, da je tako volja božja. Sploh pa je notranja, srčna sreča tako potrebna, da bi brez nje zunanja nič ne pomagala. Torej si mora iz srca odpraviti vse zle strasti in napake, pa pridobiti si vsestransko dušno plemenitost, kdor hoče biti res srečen!

Če pa pregovor velja že za časno srečo, je veljaven tembolj za večno, ker že vsak otrok lahko razume: da pride v nebesa le oni, kateri hodi po nebeški poti, v pekel pa pride vsak, ki do zadnjega kolovrati po široki cesti, ki pelje v pogubljenje.

Vendar, ko bi hotel opisovati vse prelepe nauke, ki jih hrani v sebi ta prelepi pregovor, moral bi napisati kar knjigo. A to se je že zgodilo. Naša vrla družba sv. Mohorja je že pred leti izdala knjigo, katera prav po tem pregovoru uči in dokazuje, da istinito srečen more biti le pošten, izvrsten, plemenit človek.

Pregovor bi si bil lahko izbral tudi kako drugo rokodelstvo, n. pr.: vsak je svoje sreče šivar, tesar, zidar itd. A nobeno drugo bi ne bilo tako primerno. Za kovaški stan je treba močnih ljudi, ker kovaško delo je težko delo; tudi za pravo srečo je treba močne, junaške volje. Kar je kovano, okovano, prikovano, to tudi trdno drži: prava sreča je le ona, ki je stalna, ki pojde z nami v večnost, in bo tam poveličana do rajske večno trajne radosti!

Zatorej na noge! kladivo v roke! bodimo močni in vztrajni kovači! Vsak izmej nas se ravnaj po pravilu, katero sem zapisal ob koncu lanskega letnika v spominsko knjižico:

„Kuje se sreča, vedi, tako:
Nakovalo je sveta vera,
Ogenj milost božja naj bo,
Kladivo pa tvoja vztrajna volja!“

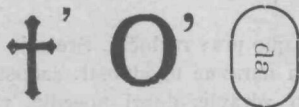
Pregovori, izreki in pametnice.

(Zapisal A. K. Sežun-ov.)

12. Kadar je v srcu veselost,
Za njo se plazi že grenkost.
13. Resničen bodi v vseh besedah,
To jed je pristna v lepih skledah.
Ta čednost lajša tudi vest,
Ter varna pot je do vseh mest.
14. Uljuden in prijazen bodi
Ljudem priprostim in gospôdi.

Rebus.

(Priobčil Fr. Zdravko.)

Raztolmačite ta-le skrivnostni napis:

O·K·R·E — S·I·S·E — D·A·N·O — B·E·S·I

Zastavica.

Ni tekoče ne trdo,
Vidno ni in ne živó;
A kjer tega dosti ni,
Tamkaj nihče ne živi.
Če pa prve črke nima,
Vedno le nazaj jo kima.

Fr. Zdravko.

(Rešitev in imena rešilcev v prih. listu.)

Rešitev „Rebusa“ v 6. številki:

Stoli stojé na nogah.

Odgonetka križne zastavice v 6. št.:

Prav so uganili: Žižek Ciril, učen. V. razr. v Vojniku; Marinič Fr. in Ornik Fr., učenca II. r. pri Sv. Duhu v Halozah; Adamič Minka in Tonči, nadučit. hčerki v Ljubljani; Knific Franciška, Polak Mici, Jaklič Antonija, gojenke v uršulinskem samostanu v Loki; Jarc Minka v Braslovčah; Maté Avg. in Rudolf, Rus Iv., Tratnik Viktor, učenci III. r. na c. kr. vadnici v Ljubljani; Omladič Filip, Rojnik Avgust, Korun Karol, Cizej Anton, Matko Alojz, Brinovec Vincenc, Perger Fr., Korun Jan., Rovšnik Fr., Gralmar Jernej, Puncar Albert, Novak Ant., Perger Miha, Robida Viktor, Sporn Konrad, Korošec Anton, Lesnik Jan., Muhovec Aleksander, Čremošnik Jožef, Grah Ant., Čilenšek Jožef, učenci II. razr. v Braslovčah; Kalin Ivanka, učenka III. razreda v Kostanjevici; Kosi Mar., Herzog Leonija, Smodiš Ana, Škrlec Henrijeta, Zdravec Katarina, Repič Elza, učenke Franc-Jozefove dekl. sole v Ljutomeru; Ritter Katar., Praznik Leopold., Škoda Lenčka, učenke III. r. v Toplici pri Zagorju; Slamberger Inka in Nuša, uč. v Kranju.

Rešitev zastavice v 6. številki:

Voda.

Prav so uganili: Marinič Fr. in Ornik Fr., učenca II. razr. pri Sv. Duhu v Halozah; Adamič Minka in Tonči, nadučit. hčerki v Ljubljani; Knific Franciška, Polak Mici, Jaklič Antonija, gojenke v uršul. samostanu v Loki; Maté Avgust in Rudolf, Rus Ivan, Tratnik Viktor, učenci III. razr. na c. kr. vadnici v Ljubljani; Omladič Filip, Rojnik Avgust, Korun Karol, Cizej Anton, Matko Alojz, Brinovec Vinc., Perger Fr., Korun Jan., Rovšnik Fr., Gralmar Jernej, Puncar Albert, Novak Anton, Perger Miha, Robida Viktor, Sporn Konrad, Korošec Ant., Lesnik Jan., Muhovec Aleksander, Grah Anton, Čilenšek Jožef, učenci II. razreda v Braslovčah; Kalin Ivanka, učenka III. razr. v Kostanjevici; učenci in učenke III. razreda v Planini; Hofbauer Valter, učenec IV. r. v Trzinu; Ritter Katar., Praznik Leopold., Škoda Lenčka, učenke III. r. v Toplici pri Zagorju; Slamberger Inka in Nuša, uč. v Kranju.

Vse tri so prav rešili: Mimi Rantova, poštna upraviteljica na Dobrovi; Vršič Vekoslav, Rajh Vekoslav, gimnazijca v Mariboru; Lovšin J., petošolec v Ljubljani; Turšič Vinko iz Ravni pri Sv. Duhu na Dolenskem; Ravnik Zvezdana, Gartner Drag., Kaligar Milka, Zalaznik Francka, Walland Mici, Mally Vinca, Omejc Pavla, Ribar Ljilica, Fischer Anica, Sajovic Hani in Torkar Rezka, gojenke pri č. gg. uršulinkah v Ljubljani.

„Vrteo“ izhaja 1. dné vsacega meseca in stoji s prilogo vred za vse leto 5 K 20 h, za pol leta 2 K 60 h. — Uredništvo in upravnništvo sv. Petra cesta št. 76, v Ljubljani.

Izdaje društvo „Pripravniški dom“. — Urejuje Ant. Kržiš. — Tiska Katoliška Tiskarna v Ljubljani.